

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Demonica : Overkill

Snippets of Demonica life...

LARISSA IONE

Wraith ve Serena

Serena Kelley avlanmayı severdi. Arkeolojik hazine avı, insan olduğu zamanlarda hayatının en önemli anıydı. Artık bir vampir olduğuna göre, avlar yemek içindi ve bir şekilde milyonlarca kez daha heyecan vericiydi.

En iyi kısmı Wraithlerin avlarını indirmelerini izlemektir.

Toplamda. Titreme.

Los Angeles sokaklarında bir grup çeteciye takip ediyor, bir ya da ikisinin kaçmasını bekliyorlardı. İki erkek
Sonunda bir binanın kapısından içeri adım attılar, kendi yırtıcı bakışları bir şey bekliyordu. Bir uyuşturucu anlaşması, soyulacak bir kurban.

Serena pislikleri avlamayı ne kadar da severdi. Geçen hafta Rus et tüccarlarının ödünü koparmışlardı. Bir önceki hafta Kolombiyalı uyuşturucu karteli pisliklerini. Onlarla oynamak, maço benliklerine işemelerini izlemek harika bir eğlenceydi.

"Bu ikisini mi istiyorsun?" Wraith dudakları kızın kulağını okşayarak sordu.

Dokunuşunda elektrik kıvılcımları çıktı - finale kadar olan süreç onları her zaman o kadar ateşlendirirdi ki, beslenmeleri gerektiği gerçeği olmasaydı, her avın bu noktasında birbirlerinin kıyafetlerini parçalıyor olurlardı.

"Al onları," diye fısıldadı.

Bunu kendi başına yapabilecek kapasitedeydi - insanlardan daha güçlüydü ve Wraith ona iyi öğretmişti. Ama o

Eşinin bunu yapmasını izlemeyi tercih ederdi, çünkü ödülleri... Tanrım, adam sessizce gölgelere doğru kayarken gerçekten nefes nefese kalmıştı.

Utanç verici bir kolaylıkla iki iri yarı erkeği de yakaladı ve onları binaların arasındaki karanlık sokağa fırlattı. Serena izleyebilmek için yer değiştirdi ve adam birini tuğlaya sıkıştırıp dişlerini geçirirken ağzı sulandı çırpınan erkeğin boğazına soktu ve diğerini bir eliyle boynundan tutarak zahmetsizce havada tuttu.

Onları öldürmeyecekti - vampirler olarak ayda sadece bir insan öldürme izinleri vardı ve Wraith bunu geçen haftaki Ruslardan biri gibi ciddi pislikler için saklıyordu. Şimdiye kadar kendini kontrol etmiş ve şeytani eserleri avlamaya çıktıklarında ona saldıran birkaç iblis dışında kimseyi öldürmemişti. Onun için kurallar böyleydi: Bana saldırırsan ölürsün. Ve insanlar saldırdığında, ayda bir kuralına tabi değillerdi. Savunmak ve beslenme iki farklı şeydi.

Havadaki erkek bir an için tekmeledi ama Wraith'in tutuşu onu çabucak bayılttı.

Bunu her gece yapmıyorlardı - sadece haftada bir kez bebek bakıcılığı yapmaları için ailelerini zorluyorlardı. Genellikle Serena evde Stewie'yle kalır ve Wraith'in avdan dönmesini beklerdi. Wraith kapıdan içeri girdiğinde ona saldırırdı ve Wraith'in yatak odasına gitmesi çok nadiren mümkün olurdu.

Dişlerini adamın boğazına geçirmiş, adam da onun içinde kılıfını çıkarmıştı.

Sanki Wraith onun düşüncelerinin nereye gittiğini biliyormuş gibi, onu görebilmek için yer değiştirdi, altın bakışları onu kesip geçti. Aralarındaki hava kalınlaştı, açlıkla parıldadı ve bir hırıltıyla ilk erkeği bırakıp ikinciye ısırıldı, onu besleyebilmek için fazladan kan aldı.

Bazen onunla dalga geçiyor, yavaş yavaş, uzun uzun içiyordu, kalıcı çekişler. Diğer zamanlarda, şimdi olduğu gibi, yemeğini neredeyse içine çekiyor, açgözlülükle yutuyor, o kadar hızlı yutuyordu ki muhtemelen hiçbir şey tatmıyordu.

Oğlu bitirmek için sabırsızlanıyordu... böylece onunla başlayabilirdi. Serena lezzetli bir beklentiyle titredi.

Wraith ikinci erkeği yere düşürdü ve yüzünü tamamen ona dönmek için döndü. Gözleri şehvetle erimişti, bakışları bir lazer gibiydi ve onu hedef almıştı.

Bazen onun üzerine gelmesini, onu olduğu yerde yakalamasını bekledi. Bazen koştu, onu kovaladı ve bunun için uğraştı.

Bu gece o gecelerden biriydi ve o da bunu biliyordu. Burun delikleri alevlendi, kasları seğirdi ve başını eğip bir kükreme çıkardı ve kendini ona doğru fırlattı.

Serena sevinçli bir çığlık atarak koştu.

Wraith'in ağır ayak sesleri arkasındaki kaldırımı dövüyordu. Kadın daha hızlı koştu. Tısladı, kendini bir sonraki vitesine attı ve ona yetişti. Yavaşlayıp onu yakalamasına izin vermek istiyordu ama kovalamaca uzadıkça, Wraith bunun için daha çok çabaladıkça, sevişme daha da şiddetleniyordu.

Ve bu gece onun verebileceği her şeyi istiyordu.

Bir ara sokağa daldı, binaların arasında zikzaklar çizdi, bir merdiven boşluğuna sıçradı ve bir çatı boyunca koştu. Kenara ulaştığında atladı ve çömelerek bir sonraki çatıya çıktı.

Artık arkasındaki Wraith'i duyamıyordu.

Temkinli bir şekilde, tam boyuna kadar açıldı ve gecenin içine baktı. Uzaktan araçların korna seslerini duydu, insanlar parti yapıyor, köpekler havlıyordu. Yakınlarda bir yerde bir silah sesi duyuldu.

Ama eşinden hiçbir iz yoktu.

Onu kaybettiğini düşünmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Büyük olasılıkla binanın etrafında dönüyor, onun cılız dış yangın merdiveninden inmesini ya da bir sonraki binaya atlamasını bekliyordu. Ama son gülen o olacaktı, çünkü ikisini de yapmayacaktı.

İçerideki merdiven boşluğunu kullanacak ve onun çıkmasını beklemeyeceği apartmanın ön kapısından gizlice çıkacaktı.

Sessizce kapıya doğru ilerledi. Kapı kilitliydi ama sert bir hareketle tokmağı kırdı ve iterek açtı.

Bildiği bir sonraki şey, merdiven boşluğunun içine çekildiği, duvara çarptırıldığı ve Wraith'in ellerinin kotunu yırttığı oldu. Ona karşı gerildi ve fermuarını yırtmak için elinden geleni yaptı. Avucunu adamın şaftının etrafına sardığında, Wraith boğazının altından erotik bir hırıltı çıkardı, bu ses her zaman kadının tamamen ıslanmasına neden olurdu.

Beş saniye içinde pantolonunu çıkarmış ve Wraith'in seksi girişinde hazır bekliyordu. Bir elini saçlarına dolayarak onu öpücüğü için tuttu, diğer elini bırakarak kalçasını kaldırdı, böylece kalbi sıkıca ona yaslandı.

"Şimdi," diye mırıldandı dudaklarına karşı, ama lanet olsun, adam sadece kalçalarını döndürdü, ona doğru süründü, böylece leğen kemiği sadece doğru basınç için onu kovalıyordu. Doğru dokunuş.

Adam onunla alay ediyordu ama kızın da bir numarası vardı. Yüzünü kaldırarak dilini çıkardı ve dişlerinden birinde aşağı yukarı gezdirdi. Adam boğazının derinliklerinde tısladı ama kıpırdamadı. Bu hareket her zaman dişi yatıştırıcı bir etki yapardı.

Vahşi bir hayvandı ve ne zaman o iri dişlere dokunsa, adam sakinleşir, nefes almaya başlar ve kadın üstünlüğü ele geçirirdi.

Bu gücü nasıl da seviyordu.

Yavaşça okşadı, yukarı ve aşağı, keskin ucun etrafında dönerek. Biraz baskı uyguladı... ve dilinin üzerinde bir damla kan birikti.

Wraith sarsıldı, homurdandı ve kalçalarını öne doğru kaydırarak tek, güçlü bir hamleyle kadının karnını doldurdu.

İlk orgazm vurduğunda içinden zevk dalgaları fırladı. Wraith onun içine pompalarken ağzını yaladı, ama doruk noktası azaldığında başka bir açlık su yüzüne çıktı ve kendi hayvani gürlemesiyle dişlerini gösterdi. Wraith başını eğerek boynunu ona gösterdi ve kadın beklemedi.

Serena vurdu ve adamın teninin, kanının tadı ağzına doldu. Adamın iniltisi yükseldi ve Serena tırnaklarını adamın sırtına geçirdiğinde daha da derinleşti.

"Oh, evet," diye homurdandı. "Siktir, evet. Daha sert, bebeğim."

Onu emdi, vücudunun onunkine doğru sallanmasının, dişlerinden, dilinden ve damarlarından akan yaşam özünün gücünün tadını çıkardı. Bir orgazm daha onu ele geçirdi ve Wraith de iki ya da üç orgazmı ona katıldı. Duyguları devam etti ve Wraith hareket etmeyi bıraktıktan sonra bile, eşsiz Seminus yeteneği sayesinde kadın boşalmaya devam etti.

Bu esnada ona sarıldı ve gözleri kapalı bir şekilde onu izledi. Ona sık sık bunun seksin en iyi kısmı olduğunu söylediler.

Onunla birlikte - yorgunluktan titreyene kadar boşalmasını izlemek. Onu kucağına almayı ve bir hiç olduğu o birkaç dakika boyunca onunla ilgilenmeyi seviyordu.

erimiş lapa havuzu.

Ve her zamanki gibi, iyileşmek sonsuza kadar sürdü. Vampirler de herkes gibi yoruluyor ve nefessiz kalıyordu. Elbette, Eidolon nefes alma olayının insan yaşamından kalan bir tür refleks olduğunu söylemişti ama Serena buna inanmadı. Hele bir düzine orgazmdan sonra Wraith kadar nefes nefese kalmışken.

Alnını onunkine yaslayarak ellerini yüzünü avuçlarının içine alacak şekilde düzeltti. "Seni seviyorum, lirsha."

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldadı.

Artık fiziksel açlığı giderilmişti, başka bir ihtiyaç göğsüne çarpmaya başladı. O bir anneydi ve oğlu ile eşi onun dünyasıydı. Stewie'ye geri dönmesi gerekiyordu.

Bu güzel, siyah saçlı, kahverengi gözlü yeni yürümeye başlayan çocuğu doğurmamış olması önemli değildi. O onundu ve her gün Tanrı'ya şükreliyordu ki Wraith o iblis olmuştu.

onunla tanışmadan önceydi. Geçmiş trajik, korkutucu ve zaman zaman da vahşiydi. Ama bu onu ona getirmişti ve Stewie'yi var etmişti.

Wraith ona hayalini kurduğu her şeyi vermişti.

Tayla ve Eidolon

*****Not: Bu sahne Demonica dünyasında Sin Undone ile Eternal Rider arasında geçmektedir*****

İhtiyaç, Eidolon'un damarlarında bir elektrik akımı gibi dolaşıyor, Manhattan'daki dairesinin ön kapısından içeri girdiğinde vızıltının şiddeti giderek artıyor ve neredeyse felç edici bir acıya dönüşüyordu.

Hastanede hiç ara vermeden neredeyse tam vardiya çalışmayı başarmıştı - UG o kadar meşguldü ki kuluçka şehveti, doktorun iyileştirme arzusunun önüne geçmişti. Bu kesinlikle nadir görülen bir durumdu, ancak dünyanın artan sorunları doğanın kurallarını ve yasalarını değiştirmiş gibi görünüyordu. Her iblis, bir şeytanın etkilerini hissediyordu.

Eidolon'un kız kardeşi Sin ve onun ilk Süvari Mührü'nün kırılmasındaki kasıtsız rolü sayesinde yaklaşan Kıyamet.

Yine de Eidolon vardiyasında biraz fazla dayanmış, Tayla'yı yatağa atma ihtiyacı onu sonunda eve sürüklemekten önce kendini sınıra kadar götürmüştü. Ona gelebilirdi - ofisi ikinci bir yatak odası olmuştu - ama aradığında uyuyordu ve onunla birlikte yorganın altına girme düşüncesi çok cazipti.

Koridorda yatak odasına doğru yürürken soyundu ve arkasında önlük izleri bıraktı. Mickey, Tayla'nın gelinciği, ve köpekleri Mange, onu yatak odasının yarısında karşıladı ve her birine hızlı bir okşama vermek ve daha sonra oynayacağına dair söz vermek için bir saniye durdu.

Çok, çok sonra.

Çarşafın hışırtısı erotik bir siren çağrısıydı ve evcil hayvanlarla bu kadar zaman geçirmek yeterliydi. Doğruldu, duyuları

yükselmiş ve sekse ayarlanmış bir şekilde, nefes aldı ve nerede olduğunu bilmesine rağmen. Onun kokusunu aldığı anda vücudundaki her kas sertleşti; vanilyalı vücut yıkama suyu ve şampuan ve bunun altında savaşın baş döndürücü tadı. Yine savaşıyordu.

Bu bilgi onu hem heyecanlandırmış hem de çileden çıkarmıştı. O yerel bir Aegis hücresinin başıydı, ama onun Mürettebatını yönetmek, iblislerle savaşmak değil. Onun güvende olmasına ihtiyacı vardı, lanet olsun.

Uzun zamandır bir eş arıyordu ve şimdi hayal edebileceği en mükemmel dişi bulmuştu, onu kaybedemezdi. Onu kaybetmeyecekti. Tayla onun hayatıydı.

Yatak odasına doğru yürürken göğsünde bir hırıltı yükseldi, ona sahip çıkma, onun kendisine ait olduğunu gösterme ihtiyacı

ve kendini güvende tutması gerektiğini söyleyerek onu saf içgüdüsel bir yaratığa dönüştürdü. Hamile kalmaya çalışıyorlardı ve ona yeteneğini kullanmayacağına dair söz vermesine rağmen

Bunu gerçekleştirmek için, onun rızası olmadan dermoire'ı aydınlandı, tohumunu onun çekirdeğine pompalarken rahmine güç pompalamaya hazırды. Bunu doğal yollardan yapmak istiyordu ama her

Seks yaptıklarında, doğasıyla savaşmak zorunda kalmıştı ve bugün ilk kez başarısız olabilirdi.

Yorganın altında top gibi kıvrılmıştı, bordo saçları yastığın üzerine dökülüyordu, uzun, narin kirpikleri solgun tenine gölgeler düşürüyordu. Tatlı ve masum görünüyordu ama hiçbir şey gerçeklerden daha farklı olamazdı.

Onun bu yönünü seviyordu.

Uyuyor olmasının garip olduğunu düşündü, çünkü aralarında

bir bağ vardı.

Onun arzusunu hissediyordu ama bu kendi arzusunu da besliyordu ama bunu sonra düşünecekti. Şu anda ona o kadar çok ihtiyacı vardı ki derisinden dışarı çıkıyordu.

Aleti orospu çocuğu gibi ağrıyordu, arkasından çarşafın altına girdi, onu belinden yakaladı ve kendine doğru çekti. Keskin nefesi ona uyandığını söylüyordu ve ağzını kulağına götürüp kabaca, "Ben Sana bir hayvan gibi bineceğim," diye tekrar hava emdi, Gürültüye, burun deliklerinin alevlenmesine ve vücudunun zonklamasına neden olan bir uyarılma patlaması eşlik etti.

Kız cevap veremedi, adam onu dizlerinin üzerine çevirdi ve ön sevişme ya da şefkat olmadan ıslak sıcağına daldı. Çok ileri gitmişti ve bu ilk seferin tek amacı onları olabildiğince hızlı bir şekilde oraya götürmek olacaktı. Belki ikinci sefer o şekilde de olabilirdi.

Tayla haykırdı, ama ona karşı geri itti, her güçlü hamleyi kendi hamlesiyle karşıladı. Sevişmelerinin erotik sesleri odayı dolduruyor, onu daha da coşturuyordu. Vücutlarının tokat gibi çarpışını, narin Tayla'dan gelen küçük nefesler her zaman iniltiye, sonra hırlamaya ve en sonunda da bağırmaya dönüşüyordu.

Onu tutarken parmakları kalçalarına batıyordu... ah, evet, iz bırakıyordu. Yine de şikayet etmedi. Aslında, o Ağırlığını bir koluna verdi ve bileğini tutup onu öne doğru çekmek için arkasına uzandı.

"Daha fazla," diye inledi ve lanet olsun, onun böyle istemesine bayılıyordu. Ona tamamen hükmetmesini, ona sahip olmasını ve onu işaretlemesini istediğinde.

Ona her zaman istediğini verirdi.

Parmaklarını kızın boynunun arkasına dolayarak Onu yastığa doğru itti ve göğsü kaslı sırtını kaplayacak şekilde ileri atıldı. Adam kadının içine girdikçe zevk sıvı, beyaz bir ısıya dönüştü, kalçalarının her pompalanışı Onları şiltenin üzerinde öne doğru itti. Adamın ateşli teninden ter boşandı ve kısa süre içinde Tayla da aynı derecede sıcaktı, vücudu alev alev yanıyor, inlemeleri arzudan dumanlar çıkarıyordu.

"Çok iyi," dedi kulağına. "Her zaman... çok... iyi."

Adamın sesine verdiği tepki anıydı ve dişlerini omzuna geçirdiğinde bağırarak sarsıldı. Şaftının etrafındaki kasılmaları onu uçurumun kenarına getirdi, orgazm omurgasında patladı ve kafatasına doğru patladı.

Lezzetli, kemik kıran bir acı. "Eidolon... dur."

Bir titreme vücudunu sarstı ve beyninin eridiğine yemin etti.

"Hayır... Eidolon!"

Tayla'nın sesi, ikinci orgazmına doğru patlayan zevk pusunun içine girdi. Kendi orgazmları sırasında bile hayır demeye devam etti. Bu da neydi böyle...

Gözlerini açarak koluna baktı; parmak ucundan omzuna kadar uzanan semboller, gücünü ona aktarırken parlıyordu.

"Kahretsin... Üzgünüm... Tay..." Bir başka orgazmla ürperdi, gücünün rahminin derinliklerinde olduğunu fark etti, araştırıyor, spermiyle birleşecek bir yumurta bulmaya çalışıyordu-

Şok geçirmiş gibi sarsıldı, kolunu çekti ve aceleyle gücünü kesti.

Tanrılar...oh...tanrılar. Şimdi neden bu kadar yorgun olduğunu biliyordu.

"Hellboy," diye nefes aldı Tayla ve sonra tekrar boşalırken haykırdı.

Hâlâ sert olmasına rağmen, normalde yeni bir raunda başlayacaktı, ondan çekildi ve onu sırt üstü yatırdı, dizlerine ve yumruklarına dayanarak üzerine yerleşti. Uykulu gözleri yarı kapalıydı, bir başka dorukta nefes nefese kalırken zevkten sırlanmıştı.

Onun menisine verdiği tepkiyi izlemeyi seviyordu, sık sık yanına uzanıyor ve yarım saat boyunca tekrar tekrar boşalırken saçlarını okşamaktan başka bir şey yapmıyordu. Ama bir kereliğine, onun bitmiş olacak.

Geçici de olsa rahatladığında yutkundu, dudaklarını yaladı. "Umarım yapmamışsındır," diye homurdandı. "Yeteneğini beni hamile bırakmak için kullandıysan-"

"Gerek yoktu," dedi usulca.

"Mmm...güzel." Tembel ses tonuna vücudunu uzun, kıvrımlı bir şekilde girmesi eşlik etti. Ve sonra dondu, gözleri kocaman açıldı. "Bir dakika. Az önce ne dedin sen?"

Kaslarında bir titreme başladı, daha önce hiç hissetmediği, ruhunu derinden sarsan bir deprem. Boğazı sıkıştı, ciğerleri yandı ve kalbi çılgınca çarpmaya başladı. Tanrım, kendini elli millik bir maraton koşmuş gibi hissediyordu.

Ve kazandı.

Daha fazla dayanamayarak vücudunu Tay'ın üzerine indirdi ve dudaklarını Tay'ın dudaklarına değdirirken onu ezmek için dirseklerini kullandı.

"Hamilesin," dedi. "Birkaç haftalık. Bir bebeğimiz olacak."

Bir çığlık attı ve kollarını ona doladı, öyle sıkı sarıldı ki nefes almak için mücadele etmek zorunda kaldı. "Seni seviyorum," dedi boynuna doğru. "Seni çok seviyorum..." Bir inilti cümlesini tamamlarken, tekrar zevke yenik düştü, sırtını kamburlaştırdı ve kalçalarını adamın ereksiyonuyla buluşacak şekilde eğdi.

Adam kadının içine kolayca girdi ve bu sefer, ne olursa olsun Daha önce düşündüğü gibi, yavaş ve ağırdan aldı, her dokunuşun, her öpücüğün, vücuduna her giriş ve çıkışının ona olan hislerinin bir beyanı olduğundan emin oldu. Anladığından emin olmak için ona da tekrar tekrar söyledi.

Bir saat sonra, o memnun bir şekilde uykuya dalmışken, Yorgunluktan uyuyamayan adam ona sarıldı, eli karnının üzerinde koruyucu bir şekilde uzanıyordu, gözleri biraz acıyordu.

Küçük Şems'ler yaratma arzusu Eidolon'un DNA'sında vardı. Tayla'yı eş olarak aldığından beri onu çılgına çeviren biyolojik bir zorunluluktan bu. Beklemek istemişti Çocuk sahibi olmak istiyordu, beyni ona zamanının gelmediğini söylüyordu. Ama vücudu öfkeliydi ve Tay'e olan aşkı

Birlikte bir şeyler yaratma arzusunun nihayet savaşı kazandığını kapsıyordu.

Baba olacaktı. Dünyası daha da büyümüştü. Ve daha korkutucu. Ama Tay usulca içini çekip ona daha sıkı sarılırken, birlikte üstesinden geleceklerini biliyordu. Tay onu akli başında tutacak, o da Tay'ı güvende tutacaktı.

Bebek onları meşgul ederdi.

Hayat güzeldi.

Luc ve Kar

*****Not: Bu sahne Sin Undone'da yaşananlardan sekiz ay sonra gerçekleşir*****

Luc baba olacaktı.

Bu çok korkutucu bir şeydi. Kar öyle düşünmüyordu ama ona çok fazla güvenme eğilimindeydi. O zamanki gibi Shade ve Runa'nın üçüzlerinden birini ağlatmayacağından emindi. Ama lanet olsun, onlara kükrediğinde küçük çocukların bundan hoşlanmadığını nereden bilebilirdi ki? Ne de olsa onlar iblislerdi.

Shade bunun için Luc'un kışına tekmeyi basmıştı. Luc'ün de kendi payına düşeni almadığı söylenemezdi. Ama Shade'in kendi tarafında bastırılmış bir öfkesi vardı, iblis Runa'yı kurt adama dönüştürenin Luc olduğunu öğrendiğinden beri Luc'ün peşindeydi. Ve neredeyse onu öldürüyordu.

İblisler çok hassastı.

Luc'un kesinlikle böyle bir sorunu yoktu. Ebeveynlikten korkmasının nedeninin yarısı, çocuk sahibi olup olamayacağını bilmemesiydi.

Kar'dan başka birini sevebilirdi. Ya bu çocuğa karşı hiçbir şey hissetmiyorsa? Ya onu sevemezse? Başından beri korkusu buydu ve hiçbir şey değişmemişti.

"Luc?"

Kar yatağın ayak ucunda çıplak bir şekilde durmuş, ellerini şişmiş karnının üzerine koymuş ona bakıyordu. Milyon yıl geçse de herhangi birinin ya da herhangi bir şeyin sevimli olduğunu düşüneceği aklına gelmezdi, ama öyleydi. Çilek sarısı saçlarını öyle uzatmıştı ki

Şimdi sütlü, hafif çilli omuzları sarkıyordu ve hamilelikten dolayı dolgunlaşmıştı, bu da ona yakışan yuvarlak, daha yumuşak bir görünüm veriyordu. Çok güzel bir anne olacaktı.

Kendi çıplak bedenini yatağın üzerinde kaydırdı, zar zor hareket edebiliyordu. Kar hamilelik hormonları ve Bayram Ayı seğirmeleriyle çılgına dönmüştü ve bu ikisi birleşince cinsel açıdan müthiş bir iştahı vardı. Birkaç saatte bir ona saldırmasının bahanesi, seksin doğumu tetikleyebileceğiydi. Kayıtlara geçmesi için bunun doğru olmadığını söyleyebilirdi, yoksa yavruyu iki hafta önce bırakmış olurdu.

Ama ona karşı çıkacaksa cehenneme kadar yolu vardı. Bu haldeyken onu canlı canlı yüzerdi. Ve sonra onu daha fazla seks yapmaya zorlardı. Şikayet ettiğinden değil ama bir seferde iki saatten fazla uyumak isterdi.

"Evet, bebeğim?"

"Vakit geldi."

Esnedi. "Zaman mı? Daha fazla seks için mi? Çünkü sadece yarım saat oldu."

Onun ayağına vurdu. "Bebek için."

Bir düzine kalp atışı boyunca, sersemlemiş ve hiçbir şey anlamamış bir halde öylece yattı. Sonra o kadar hızlı ayağa kalktı ki, sırtındaki bir kası çekmiş olabileceğini düşündü.

"Hazır değilim," dedi, sanki bunu söylemek bebeğin uslu durmasını ve olduğu yerde kalmasını sağlayacakmış gibi. Bir on yıl daha.

Kar gülümsedi, ona her zaman ikisinin de ne kadar sert olsalar da birbirlerine karşı duvarlarını yıkabileceklerini hatırlatan o sıcak gülümseme.

"Hazırsın."

Eğer hazır olmak hiperventilasyon anlamına geliyorsa, o zaman çok hazırды. "Hastaneye gitmek istemediğine emin misin?" Bacaklarını yatağın kenarına doğru salladı ve kot pantolonunu üzerine geçirdi.

"Eminim." Onu beklemeden ayaklarını sürüyerek yatak odasından çıktı ve oturma odasının zeminindeki gizli kapıya yöneldi. Kapıyı açtığında ona yetişti.

"Bekle. Önce ben ineyim. Düşersen seni yakalayabilmek istiyorum."

Ona bir kaşını kaldırdı. "Şişman ve beceriksiz olduğumu mu ima ediyorsun?"

"Evet."

Omzuna, onun inlemesine neden olacak kadar sert bir yumruk attı ve bu da onun sırtmasına neden oldu. Sırtması sadece bir saniye sürdü, çünkü sonra yüzünü buruşturdu ve bir damla
Kan uyluğundan aşağı damladı.

Korku, içini bir simit gibi büktü. Evet, o bir sağlık görevlisiydi ve bir kurt adamın doğumunun nasıl gerçekleştiğini biliyordu. Ama eşinin kanamasını görmekten hoşlanmıyordu. Bu şekilde olması gerekiyordu. Onun acı çekmesini de istemiyordu ve bunu onun için yapabilmeyi diliyordu.

"Hadi," dedi usulca. "Seni oraya götürelim."

Merdivenden inip düşmanlardan saklanabilecekleri ya da vardiyaları için kendilerini zincirleyebilecekleri gizli sığınağa girmeden önce onu öptü. Yüzünü avuçlarının arasına aldı ve ona karşı hissettiği her şeyi içine akıttı. Sık sık duygusallaşmazdı ve şimdi de öyle bir planı yoktu. Ama bu

Uzun bir süre için son kez yalnız kalma şansları olacaktı ve o da bunu değerlendirecekti.

Luc geri çekildiğinde Kar'ın soluk mavi gözleri buğuluydu ve sesi çakıllı çıkıyordu. "Seni seviyorum Luc."

Bunu her söylediğinde hâlâ hayrete düşüyordu. Tanıştıklarında tam bir pislik gibi davranmıştı. bir ay sonra yardım için ona geldi. Onu vurmadığı ve iyi olduğunu söylemediği için çok şanslıydı, çünkü kafasına bir kurşunu hak etmişti.

"Ben de seni seviyorum." Merdivenin ilk basamağına çıktı. "Şimdi seni yerleştirelim."

Luc onun kulübenin altındaki karanlık boşluğa inmesine yardım etti ve o geçen hafta getirdiği sürahidenden bir tas su doldururken, Luc odunlukta ateş yaktı Her zaman var olan soğukla mücadele etmek için soba.

"Ciddiyim," dedi ve dönüp onun battaniyeleri ve yumuşak havluları dev bir yuvaya yerleştirmesini izledi. "Bunu yapmak istediğinden gerçekten emin misin?"

"Evet," diye inledi ve adam karnının daha da sıkıştığını hissetti.

Dönüşmüş bir wargdı ama doğuştan kurtadam içgüdüsüne sahipti, belki de dolunay yerine yeni ayda dönüşen nadir bir alt türe ait olduğu için. Sebep her ne olursa olsun, içgüdüsü kendi başına doğurmak istemedi. O bile istemedi onu orada.

Bu berbat bir şeydi, çünkü içgüdüsü onun yanında olmak, ona yardım etmek, onu gözetmek, acısını dindirmek ve hem onun hem de yavrusunun güvenliğini sağlamak için elinden geleni yapmaktı.

Ateş yandıktan sonra volta atmaya başladı ve ambar kapısını işaret etti.

"Kar-"

"Git." Bir kasılma sırasında nefes nefese kaldı, gözleri acıyla parlıyordu. "Lütfen Luc. İyi olacağız."

Lanet olsun. "Bana ihtiyacınız olursa merdivenin tepesinde olacağım ve Eidolon'u arayacağım, hazırda beklesin."

Bağırdı, sonra adam ona doğru hareket edince hırladı. Tamam. Git. Bugün muhtemelen bir elini ya da daha kötüsü hayatını kaybetmek için iyi bir gün olmayacaktı. Büyük bir olasılıkla

Doğum sırasında yer değiştirecekti ve bir Şölen wargının ısırganlığı onun gibi sıradan bir kurt adam için ölüm demekti. Bunu yalnız yapmak istemesinin bir başka nedeni de buydu. Canavar formundayken, devasa çenelerine yaklaşan herkesi yemesi muhtemeldi.

Merdiveni tırmandı, kapağı kapattı ve kendisine ihtiyaç duyulmayacağını umduğu Doktor E'yi aradı. Bu sadece Kar'ın başının dertte olduğu anlamına gelmezdi, aynı zamanda hastane onun uzun süre yokluğunu kaldıramazdı. Hele de bu şekilde Yeraltı dünyası yaklaşan kıyametle çılgına dönmüştü.

Peki, şimdi ne olacaktı? Vücudundaki her hücre Kar'la birlikte aşağıda olması için çılgınlık atıyordu ve onun haykırışını duyduğunda, diğer eliyle elini kapaktan zorla ayırmak zorunda kaldı. Sanki vücudunun bir kısmı beynine kulak vermiyordu ve lanet olsun, ama bu işin sonu kötü bitebilirdi.

Terliyor, parmaklarını saçlarının arasına sıkıştırarak volta atıyordu. Ve onun her biri kalbine saplanan bir mızrak gibi olan iniltilerini ve çılgınlıklarını dinledi. Bundan nefret ediyordu. Nefret ediyordu. Onlara başka çocuk yok. Hayatta olmazdı. Bunu tekrar yaşayamazdı. Ve eğer

ona bir Şey oldu..

Düşüncelerini en kötü senaryolardan uzaklaştırıp şimdiki zamana dönmeye zorladı. Ve şimdiki zamanda, Kar'ın dönüştüğü açıktı. Zemindeki tahta çıtaların arasından gelen inlemeler ve haykırışlar, bazıları kendisine ait olan nefes alıp vermelerle kesiliyordu. Nefes almayı unutup duruyordu.

"Kar," diye mırıldandı. "Buradayım bebeğim."

Ağlarken onu duyup duymadığını bilmiyordu ama onu hissedebildiğinden emindi. Son dokuz ayda o kadar yakınlaşmışlardı ki, kendisi Underworld General'da işteyken ve o burada evdeyken bile birbirlerinin duygularını hissedebildiklerine yemin edebilirdi.

Acı dolu bir çığlık onu neredeyse ikiye böldü ve yere düştü. Dizlerinin üzerine çöktü, kendi çığlığını atarken avuçlarının topuklarını gözlerine bastırdı. Tanrım, onun için canı yanıyordu. Çok acıyordu... lanet olası... kötü.

Ön kapı çalındı, sonra kapı açıldı ve Con içeri girdi, onu Runa takip etti. İkisinin de elinde yiyecek ve bebek eşyalarıyla dolu dev sepetler vardı.

"Hey, dostum," dedi Con. "Size birkaç yemek ve Runa ile Serena'nın bebek için ihtiyaç duyacağınızı söylediğı bir ton şey getirdik."

Luc bebeğın ihtiyaç duyacağı her şeye zaten sahip olduklarını düşünüyordu ama neyse. Onesies'in ne olduğunu bile bilmiyordu, bu yüzden oldukça bilgisizdi.

Runa mutfağı doğru yürümeye başladı. "Ayrıca, yardıma ihtiyacı olursa diye Kar'ın yanında olmak istedim." Runa, üç bebeğın doğumunu yaşamış bir warg olarak, muhtemelen burada olabilecek en iyi kişi.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

Kadınların çok iyi yaptığı bir "duh" bakışı attı ona. "Bunu tek başına yapmana izin vereceğimizi gerçekten düşünmedin, Sen yaptın mı? Ne zamandır UG'de çalışıyorsun? Aptal kurt."

Con, Runa gidene kadar Luc'ün yanında yere uzanmak için bekledi. "Ben de senin iyi olduğundan emin olmak istedim." Gülümsedi. "Aptal kurt."

Vampir, Luc'ün şimdiye kadar bir arkadaşına en yakın olduğu şeydi ve bunu söyleyemese de Con'un gelmesinden memnundu.

Kar kan dondurucu bir ses daha çıkardı ve Luc titremeye başladı. "Çok acı çekiyor." Gözlerini kırptırdı Gözlerinde aşağılayıcı bir ıslaklık vardı. "O yalnız ve ben burada sıkışıp kaldım."

"Neler yaşadığınızı anladığımı söyleyemem," dedi Con. "Ama dhampire dişileri de aynı şeyi yapar ve her şey yoluna girer. Kar ve bebek iyi olacak."

Luc, Con ile saatlerce oturmuş gibi hissetti. Muhtemelen öyleydi. Runa ona bir kadeh viski getirdi ve ikisi birlikte Luc'ü oyalamak için ellerinden geleni yaptılar. Çoğunlukla işe yaradı.

Ta ki bir bebeğin ağlama sesini duyana kadar.

Kalbi boğazına çarparak ambar kapısını menteşelerini yırtacak kadar sert bir şekilde açtı ve ardından merdivene tek bir adım bile atmadan zemin kata indi.

Kar'ın küçük yuvasında yattığını, kıpır kıpır bir bebeğin göğsüne sımsıkı sarıldığını gördüğünde ağzı kurudu ve gözleri ıslandı.

"Bu bir kız," diye fısıldadı. "Senin siyah saçlarına sahip güzel bir kızımız var."

Luc katlanmış bezlerden birini sürahideki suyla ıslattı ve yanlarına eğildi.

"İkiniz de çok güzelsiniz," dedi Kar'ın alnındaki teri silerken. "Sen iyi misin? Sana bir şey getireyim mi?"

Gülümsemesi yorgun ama hiç görmediği kadar mutluydu ve kalbi büyük bir hızla çarptı. "Ben mükemmelim." Kar'ın kız olursa adını Luca koymaları için ısrar ettiği kızlarına baktı. "Onu kucağına almak ister misin?"

Endişe onu sarstı ve ter içinde kaldı. Bir milyon bebeği kucağına almış, ambulansında birkaç doğum yaptırmıştı, Doğum mucizesi güzel bir şey olsa da, bir hastaya karşı profesyonel bir yükümlülüğün ötesinde bir şey hissetmemişti.

Şimdi bir baba olarak yükümlülük altındaydı. Ya o bir hastayı tutarken hissettiği duygusuzluğu yaşadı mı?

"Luc? Isırmaz." Kar Luca'nın ince telli saçlarını okşadı ve sırttı. "En azından henüz değil."

Gururla biraz şişindi. Doğuştan bir warg olarak, kızının müthiş bir ısırığı olacaktı.

Titrek, derin bir nefes alarak bebeği temiz battaniyelerden birine nazikçe sardı ve kollarına aldı.

Mavi gözleri onunkilerle buluştu ve anında onun bir parçası oldu. Anında aşık olmuştu. Tanrım, bunun yoğunluğu yüzünden neredeyse kıcının üstüne düşecekti.

"Sana söylemiştim," diye mırıldandı Kar.

Evet. Evet, söylemişti. Onun kalbinde bir bebek için yer olduğundan emindi ve haklıydı.

Eğildi ve onu öptü, kızlarını aralarında kucaklamaya özen gösterdi.

"Bir kez olsun," dedi, "sana söylüyorum'u umursamıyorum."

"Güzel." Kadın uzanıp adamın yanağını okşadı, gözlerindeki parıltı adamı saklanması için uyarıyordu. "O zaman bir sonraki bebeğimiz olduğunda bunu hatırlayacaksın."

"Olamaz," diye homurdandı ama bunu söylerken bile kışından konuştuğunu biliyordu. Kar ne isterse, onu alacaktı. Ve kızının muhteşem gözlerine bakarken, daha fazla "sana söylüyorum "a aldırmayacağını fark etti.

Getirin onları.

Kaden ve Andrea

*****Not: Bu iki bölüm Eternity Embraced'in e-kitap versiyonunda yer almaktadır, ancak kitapta yer almamaktadır.**
The Mammoth Book of Vampire Romance'de bulunan basılı kısa öykü.***

* ~ * BEŞİNCİ BÖLÜM * ~ *

Tayla Mancuso, Aegis'in Portland hücresinin başkanından telefon aldığı anda ne düşüneceğinden emin değildi. Elbette, Muhafızlar her zaman transfer olurlardı ama Vekil Shawn bunun özel bir durum olduğunu söylemiş ve ayrıntı vermemişti.

Sonra, aradığı Muhafızlardan biri olan Andrea, Tayla'yla irtibata geçip New York'taki hücrenin merkezi yerine Tay'ın kocası Eidolon'la paylaştığı dairede buluşmak istediğinde Tay gerçekten şüphelenmişti. Bir Muhafızın bir hücrenin son derece güçlendirilmiş karargâhında buluşmak istememesi için çok az neden vardı ve Eğer söz konusu Muhafız yeraltı varlıklarının girmesini engelleyen koşulları geçemezse listede yer alabilir. Ya da Gardiyan herhangi bir nedenle hücre üyeleri tarafından tanınmaktan endişe ediyorsa.

Ya da Gardiyan Tayla'yı yalnız, korumasız bir yere götürmek istiyorsa.

Tayla tüm senaryoları gözden geçirdi ve şüphelenmesine rağmen içindeki tehlike alarmı tetiklenmemişti. Andrea'yla buluşacaktı ama Eidolon'un güvende olduğundan emin olacaktı.

Tayla, E'ye asla yalan söylemezdi ama Andrea'yı görmeyi kabul etmeden önce, onun ve kardeşlerinin herkes için işlettiği hastane olan Underworld General'da vardiyalı çalıştığından emin olmuştu.

bir insan tıbbi tesisinde görülemezdi. Eidolon bir iblisti, nadir bulunan bir karabasan türüydü ve Tayla'nın o oradayken bir iblis avcısının daireye girmesine izin vermesine imkân yoktu.

Tayla'nın kendisi de yarı iblisti ve bu gerçeği Tayla'ya açıkladığından beri söylentilerin yayıldığına şüphe yoktu. Geçen ay Mısır'da bazı Aegis kodamanlarıyla karşılaşmıştı ama o da bir Muhafızdı ve eğer bu bir tür oyunsa Andrea'yı alt etmeye tamamen hazırды.

Ya da suikast girişimi.

Evet, Eidolon isteyken Andrea'yla buluşmayı kabul etmişti. Kendini savunamayacağından değil - güçlü bir savaşçıydı. Ama Tayla işini şansa bırakmıyordu.

Bu kadar korumacı olması komikti. İlk tanıştıklarında onu öldürmeye çalışmıştı.

Şimdi Manhattan'da paylaştıkları pahalı dairenin koridorunda yürüyordu, parmakları kalçasındaki sopanın üzerinde esniyordu. Çift kanatlı S şeklindeki silah bir Aegis özel silahıydı, eğitimini aldığı ilk silahtı ve bir sorun çıkarsa elinin altında olmasını istiyordu.

Çünkü aniden içinde kötü bir his belirdi ve kapının ardında Güller Şehri'nden Büyük Elma'ya transfer olmak isteyen bir kadından daha fazlası olduğunu hissetti.

Kapıyı açtı ve Tayla'nın Andrea olduğunu tahmin ettiği siyah saçlı bir kadınla, vampir olduğundan hiç şüphesi olmayan sarışın bir erkeği görünce eli sopaya gitti.

Ne Andrea ne de vampir Tay'ın el hareketini fark etmediler ve sertleşmelerine rağmen herhangi bir saldırganlık ya da savunma hareketleri. Akıllıca, çünkü Tayla'nın bileğinde tahta bir kazık ve durum gerektirdiğinde durdurulamaz bir canavara dönüşme yeteneği de vardı. Ki böyle bir şey olmamasını umuyordu. Damarlı siyah kanatları ve altı inçlik pençeleriyle Soulshredder formuna geçmek çok canını yakıyor ve sonrasında saatlerce huysuzlanmasına neden oluyordu.

"Ben Andrea." Kot pantolon ve bir sürü silah sakladığına şüphe olmayan hantal bir sweatshirt giymiş olan kadın, vampirin elini tuttu ve onu koruyucu bir şekilde kendine doğru çekti. "Bu da Kaden."

Tayla aniden neler olduğunu anladı. Bir avcı bir vampire aşık olmuştu. Ne kadar da Buffy'ce.

Sanki Tayla'nın konuşacak yeri varmış gibi, Eidolon'un iblis olduğunu öğrenmeden önce onunla yattığı düşünülürse.

"Yani," dedi Tayla, "tahmin ediyorum ki beni ve durumumu biliyorsunuz ve bana gelerek durumunuza sempati duyan bir hücre bulacağınızı umuyorsunuz."

"Durum bundan biraz daha karmaşık," dedi Kaden, sesi deri pantolonu ve ceketini kadar karanlıktı.

Hâlâ temkinli olan Tayla, çiftin içeri girmesini işaret etti ve sonra Onları Eidolon'un çalışma odasına kadar takip etti ve deri koltuğa oturdular. Kaden sert bir şekilde oturdu, vücut dili Tayla Andrea'ya karşı bir hamle yaparsa onu yere sermeye hazır olduğunu açıkça belirtiyordu. Kendisi de aşırı korumacı bir eşe sahip olan Tayla, onun aldığı önlemleri anlıyordu. Aegis'in içinde her gün önyargılarla uğraştığı için onun paranoyasını da anlıyordu, bu yüzden onu rahat bıraktı. Ancak aptal değildi ve kapının yanında rahat bir duruş sergiledi.

"Tamam," diye başladı. "Peki senin durumun nasıl daha karmaşık hale geldi?"

"Bunun cevabını ben de bilmek isterim." Eidolon'un derin sesi Tayla'nın sıçramasına neden oldu ve onun her zaman kendisini ateşlendiren o yumuşak, kendinden emin yürüyüşüyle kendisine doğru ilerlediğini görmek için döndü. "Ne yani, benden bir şey sakladığını bilmediğimi mi sanıyorsun? Biz birbirimize bağlıyız, hatırlıyor musun?"

İç çekti. Evet, bağlanmışlardı. Bir kan ritüeli ve kollarındaki eşleşen gliflerle bağlıydılar. Birbirlerinin duygularını ve ihtiyaçlarını hissedebiliyorlardı... özellikle de onun bir karabasan olduğu düşünülürken cinsel ihtiyaçlarını.

"Bakın," dedi Kaden ayağa kalkarak. "Sorun çıkarmak istememiştik. Ama Tayla'nın Aegis karargâhına gidemedik çünkü içeri giremiyorum ve girebilsem bile eşiği geçmeden katledilirdim."

Tayla kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Öyleyse neye ihtiyacınız olduğunu açıklayın."

"Kaden sadece bir vampir değil," dedi Andrea, söz konusu vampirin yanına gelerek. "O bir Gardiyan."

Tanrım. Tamam, Tayla bunu beklemiyordu. "Aktif bir Aegi iken mi dönüştürüldün?"

"Aslında benim küçük kazam iş başındayken oldu," dedi alaycı bir tavırla. "İşin garibi, Aegis'in çalışma saatleri içinde vampire dönüşen insanlar için bir tazminat programı yok."

Demek adamın espri anlayışı varmış. Tayla bunun için teşekkür etmek zorundaydı. Kara kara düşünen bir vampirden daha kötü bir şey olamazdı. "Ne kadar zaman önce?"

"Birkaç hafta," dedi Kaden. "Ben acemi bir vampirim."

Tayla başını eğerek çifti inceledi. "Sanırım bu olaydan önce de birlikteydiniz?" Karşılıklı baş sallamaları üzerine Tayla uzun ve alçak bir ısıklık çaldı. Yaşadıkları kolay bir şey olamazdı ama sağlam görünüyorlardı. ve mutlu.

Andrea elini adamın sırtında bir aşağı bir yukarı gezdirdi. şefkatli bir jest. "Bize bilgi sağlamak için vampirlerle gizli çalışıyor. Onun sayesinde, hücremiz gerçekten kötü bir yuvayı yok etti, ama artık yoklar..."

"Hücren iyi davranmıyor," diye bitirdi Tay.

"Aynen öyle."

"Anlıyorum," diye iç geçirdi Tayla. "Peki ne istiyorsun? Hücremin Portland'dakinden farklı olduğunu düşündüren nedir?"

"Duyduk ki..." Andrea boğazını temizledi. "Duyduk ki siz, ah..."

Tayla zavallı kıza daha fazla rahatsızlık vermedi. "Yarı iblis olduğumu duydun. Ve biriyle çiftleştiğimi."

"Evet," dedi Kaden huysuzca, Eidolon'a temkinli bir bakış fırlatarak.

"Haklısın," dedi Tayla. "Eidolon'la tanışana kadar iblis tarafımı bilmiyordum." Ona gülümsedi ve o da gülümsemesine karşılık verdi. O kadar sevimliydi ki. "O bir Seminus iblisi, nadir bir karabasan türü. Duymuş olabileceğin Underworld General Hospital'ı işletiyor."

Kaden başını salladı. "Söylenti The Aegis'e kadar ulaştı ama yeraltı varlıkları arasında kesinlikle biliniyor."

"Tamam," dedi Tayla. "Mesele Şu. Siz Muhafızsınız, yani yeraltı dünyasındaki tüm yaratıkların kötü olduğunu düşünöyorsunuz.

Ama Şimdi Kaden bir vampir olduğu için Őüpheleriniz var. Yeraltı dünyasının da insanlar gibi iyilikten kötölöğe doğru ilerlediğini söylemek için buradayım. Aegis hücrem var. Çünkü iblisler harika istihbarat sağlayabilir. Bize katılırsanız başınız belaya girer, çünkü Muhafızlar fikirlerini kolay kolay değiştirmezler. Ayrıca bu, dostum ve ailem dediğim iblislere saygı duyman gerektiği anlamına da geliyor. Anlaşıldı mı?"

Andrea ve Kaden bakiştılar ve sonra başlarını eğdiler.

"Güzel," dedi Tay neşeyle. "Şimdi, bira ister misin?"

* ~ * **ALTINCI BÖLÖM** * ~ *

Kaden'in Portland'da olduğu gibi sadece dışarıdan bir "muhbir" olmak yerine bir vampir Muhafızı olmanın oldukça havalı olduğu ortaya çıktı.

New York City'deki hücrede tam olarak kollarını açarak karşılanmamıştı, daha çok temkinli bakişlar ve birkaç küçümseyici sözle karşılanmıştı, ancak çalışmaya başladıktan ve insan Muhafızların giremeyeceği yerlere girdikten sonra çok az zaman. Kendisinin iki katı büyüklöğünde ork benzeri bir iblis tarafından kolu neredeyse koparıldığında, Eidolon ona Underworld General'da ailenin bir parçasıymış gibi davrandı.

New York City Aegis hücreesine taşındıktan üç ay sonra, Andrea ile karargâhın bahçesinde dolunayın altında, tüm hücre arkadaşlarının katılımıyla evlendiler.

Şimdi Andrea'yla birlikte yeni evlerindeki ilk gecelerini geçiriyorlardı: Hücrenin merkezinin yakınında, kırsal bir bölgede satın aldıkları ve hücre faaliyeti sırasında ışık almayacak şekilde değiştirdikleri bir ev.

ve bodrumdan bir kaçış tüneli sağlamak için. Evet, Kaden biraz paranoyaktı ama birden fazla Aegi iblisler tarafından hedef alınmış ve evlerinden çıkarılmıştı ve Kaden Andrea'nın da onlardan biri olmasına izin vermeyecekti.

"Hey." Elini adamın çıplak göğsüne koydu. Yatağa tırmandı, bir saat gibi görünen ama aslında yüzünü yıkarken sadece beş dakika kadar beklediği yatağa. "Dalgın görünüyorsun."

"Hayır." Ona doğru uzandı, belinden yakaladı ve beline sarılması için onu üstüne sürükledi. Adamın aleti çoktan sertleşmişti, kız da ıslanmıştı ve şimdi adamın gündüz uykusundan uyandığından beri yapmak istediği şeyi yapmak için mükemmel bir pozisyondaydılar. "Sadece ne kadar şanslı olduğumuzu düşünüyordum."

Kalçalarını döndürdü, şakacı bir şekilde bir parmağını gövdesinden aşağıya doğru takip ederken kaygan seksini shaftının üzerine sürttü. "Öyle mi?"

"Evet," dedi, sesi bir dakika öncesine göre daha alçak ve sertti.

Alaycı bir gülümseme ağzının bir köşesini kaldırırken Parmağını göğsüne, boynuna ve ağzına doğru sürükledi. "Aç mısın?"

Kadının boğucu sesi adamın nabzını bir kademe yükseltti. Evet, vampirlerin hâlâ nabızları atıyordu... Eidolon'a göre mideleri kalplerinin görevini üstleniyor, kanı sistemlerine taşıyordu.

"Çok." Andrea'dan sadece üç günde bir besleniyordu, Beslenmeleri arasında kasaptan aldıkları domuz ya da inek kanıyla takviye yapıyorlardı. Arada sırada birkaç insan oluyordu, soygun yapmaya çalışacak kadar aptal olan pislikler.

İblisleri avlarken onu sokaklarda bulmuş. Ve onu öldürmeye çalışan bir ya da iki şekil değiştireni yemişti.

Parmağı dudaklarına girdi ve karşılık olarak uzayan dişlerinden birini okşamaya başladı. Kızın bunu yapmasına bayılıyordu. Köpek dişleri erojen bölgeler haline gelmişti ve geçen hafta kız onlarla yeterince uzun süre oynarsa boşalabileceğini keşfetmişlerdi.

Ayrıca bir vampir olarak birden fazla orgazm yaşıyabildiğini ve Andrea'nın dayanabildiği sürece ereksiyon halinde kalabildiğini de keşfetmişlerdi.

Karısı da çok dayanıklıydı. Bu yüzden. Lanet olsun. Şanslıymış.

"Peki," diye mırıldandı, "bu gece nereden beslenmek istersiniz?"

Garip bir soru. Her zaman boynundaki damarı alırdı. beslenirken onunla sevişebilirdi. Şu anda bile, onun üzerinde sallanırken ince boğazına bakıyor, ereksiyonunu ipeksi sularıyla kaplıyordu. Sürtünme inanılmazdı, neredeyse çok fazlaydı ve adam kalçalarını kaldırarak giriş aradı, ama kadın kayarak onu reddetti.

"Vixen," diye mırıldandı. "Neden beslenmeyi soruyorsun?"

Kızın yaramaz gülümsemesi adamın kanının daha da hızlı pompalanmasını sağladı.

"Çünkü ilginizi çekebilecek başka damarlarım da var."

Sanki kabul ediyormuş gibi siki sarsıldı. Her zaman onun tarafındaydı küçük piç.

Ağzını onun göğsüne indirdi ve tam kalbinin üzerinden öptü. Dili tembel bir daireyi yalamak için dışarı kayd.

önce onu ısırdı ve sonra erotik sızıyı yatıştırmak için o noktayı tekrar yaladı. Sonra, yavaşça, duygusal bir şekilde Göğsünü, omuzlarını, boynunu öperken vücudunda geziniyordu. Dudakları saten gibi yumuşaktı ve çenesinden ağzına doğru kemirerek ilerliyordu.

Tüm vücudu dalgalanıyor, aleti onu arıyor ama bulamıyordu. onun sıcaklığını buldu. İçinden bir ihtiyaç hırıltısı kaçtı ve dudaklarının gülümsemeye dönüştüğünü hissetti.

"Sabırsızız, değil mi?"

Göğsüne değen göğüslerinin yumuşak kabarıklığı onu inletti. "Söz konusu sen olduğunda kontrolüm sadece bu kadar."

"Biliyorum," diye fısıldadı onun dudaklarına. "Ve bunu seviyorum."

Adam tekrar homurdandı, ama kadın elini kaydırarak kesti. dilini onunkine değdirdi. Derin, sıcak öpüşme adamın ona uzanmasını, parmaklarını kalçalarına geçirerek onu kendine çekmeye çalışmasını sağladı ama kadın güçlüydü ve dayandı, İstedliğini elde etmek için ona zarar vermesine adeta meydan okuyordu.

Bunu asla yapmaz.

Kadının dili dişlerinden birinin üzerinde gezindi ve adam daha ne kadar dayanabileceğinden emin olamadan zevkle titredi. Dilini aşağı yukarı gezdirerek okşadığında ve sonra Keskin ucu kazıyarak, ilk salıverme spazmları omurgasına doğru fırladı.

Andrea bunu biliyordu ve vampirlerin "fang-job" dedikleri Geyi yapmayı bıraktı. Andrea onun ne yaptığını tahmin etmeye vakit bulamadan, vücudunu daha da yukarı kaydırды,

Bir dizini başının yanına yerleştirdi ve diğerk dizini göğsüne dayayarak yüzüne yasladı.

"Oh...siktir...evet." Bu erotik görüntü onu neredeyse patlatacaktı ve kendini utandırmadan önce bakışlarını kaçırmak zorunda kaldı. Gözlerini yukarı çevirerek Andrea'nın için için yanan bakışlarıyla karşılaştı.

"şuradaki damar, kasıklarımıdaki. şunu al."

İkinci kez sormasına gerek yoktu. Bacağını kavrayan adam, başını kaldırıp dişlerini kalçasının tatlı, sert etine geçirirken onu aşağı çekti. Kadının zevk iniltisi onu daha da azdırdı ve bir elini pürüzsüz teninde gezdirerek seksine doğru kaydıldı. Kadının kaygan sıcaklığı parmağını soktu ve onun güçlü can damarını yutarken, parmağını onun içinde döndürerek dudaklarından küçük nefesler ve miyavlamalar çıkardı.

Orgazmın başlangıcı onu ele geçirirken kanalı titreşti ve sıkıştı, ama bu onun için yeterli değildi. Daha fazlasına ihtiyacı vardı. Onun doruk noktasını tatmak istiyordu. Aceleyle dişlerini geri çekti, yarayı kapatmak için hızla yaladı ve sonra Parmağını diliyle değiştirerek, ağzıyla onun çekirdeğine yapıştı. Kadın haykırdı, boşalıırken adama doğru eğildi.

Kasılmaları zayıfladığında, onu çekip çevirdi, böylece sırtüstü yattı ve kendisi üstte kaldı, çaresizlikle ona saldırdı. Kadının içine o kadar sert girdi ki ikisi de nefes nefese kaldı ve sonra vücudu kontrolü ele geçirdi, kontrolü paramparça oldu. Kalçaları kabardı, ileri geri keserken içine pompaladı. Birbirlerine çarpan etlerinin ıslak tokatları odayı dolduruyor, yatağın gıcırdaması ve çarşafların törpülenmesinin şehvetli sesleriyle birleşiyordu.

"Yani... iyi..." Bir dizi inilti kopardı ve orospu çocuğu, çok güzeldi. Başı kendinden geçmiş bir şekilde geriye atılırken saçları parlak bir perde gibi yastığın üzerine yayılmıştı. Sıkı kasları, kızarmış ve terden parlayan cildinin altında güçlü dalgalar halinde esniyordu.

Bu manzara onu çözdü. Serbest bırakılmasıyla birlikte taşaklarından ve şaftından alev gibi ısı fışkırdı. Kadın ona katıldığında ikisi de haykırdı, kalçaları her erkeğin sevdiği o ilkel şekilde belini ezdi ve adam tekrar boşaldı, siki kadının sıkı duvarlarına çarpıyordu.

Bittiğinde kemiksiz bir şekilde onun üzerine çöktü, uzuvları titriyordu, görüşü bulanıklaşmıştı. Tekrar hareket edebilecek duruma geldiğinde, onun üzerinden yuvarlandı ve birbirlerine dolanmış ve yüzleri birbirine dönük olacak şekilde onu da yanına getirdi. Onu bu şekilde tutmak hoşuna gitmişti, tatmin olmuş bir şekilde kendinden geçerken onu izlemek hoşuna gitmişti. öpücükten şişmiş dudaklarında bir gülümseme.

"Kaden?" Parlak ve hiç de uykulu olmayan gözlerini açtı.

"Evet."

Kendini bir dirseğinin üzerine dayadı. "Döndür beni."

Bunu duyduğuna inanamayarak irkilerek ayağa kalktı. Gelecekleri hakkında hiç konuşmamışlardı, ona evlenme teklif ettiğinde bile. Onun bir insan olduğu ve yaşlanıp öleceği, kendisinin ise yaşamaya devam edeceği gerçeği ilişkilerinde uyuyan bir ayı vardı ve o bunun etrafından dikkatle dolaşıyordu.

Onun ölmeye razı olduğunu duymak istememişti ama aynı zamanda insanlığından vazgeçmeye razı olduğunu da duymak istememişti.

Yani evet, tamamen kaçınma moduna geçmişti. "Seni döndürmek mi?" diye homurdandı. "Andrea-"

"Şu anda değil," dedi, doğrulup onun elini tutarak. "Bu ay ya da bu yıl bile değil. Ama eninde sonunda. Yaşlanmak ve beni ölümlük izlemen için seni zorlamak istemiyorum." Bir an için alt dudağını kemirdi, sanki bir sonraki kelimelerini bulmaya çalışıyordu. "Son birkaç ayda yeraltı dünyası hakkında çok şey öğrendim. Vampirler ve dostlarımız dediğimiz iblisler hakkında."

İblislerle gerçekten arkadaş olabilmesi onu hâlâ şaşırtıyordu. Ama Tayla ve Eidolon onları düzenli olarak akşam yemeklerine ve hastane etkinliklerine davet ediyorlardı ve Kaden ile Andrea, Eidolon'un kardeşi Lore'un Idess adında eski bir melek olan eşiyle paylaştığı İtalyan evinde çok zaman geçirmişlerdi.

Kaden uzandı ve saçlarını bir kulağının arkasına sıkıştırdı, her şeyden çok ona dokunmak için bir bahaneydi. "Yani bu insanlarla takılmak, senin de onlardan biri olmak için can atmana neden oluyor. onları?"

"Daha güçlü ve öldürmesi daha zor olursam çok daha iyi şeyler yapabileceğimi fark etmemi sağladı. Bu aynı zamanda seninle daha fazla zaman geçirebileceğim anlamına geliyor." Adamın yanağını kavradı ve elini başparmağını hafifçe teninde gezdirdi. "Peki, sen ne düşünüyorsun?"

"Sanırım seni seviyorum ve hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istiyorum. Yani evet, gerçekten uzun bir hayatımız olmasını sağlayacağım." Ona bir kaşını kaldırdı. "Gerçi buna pişman olabilirsin."

Kahkahası adamın içinden geçerek ruhuna kadar işledi. "Sana vazgeçen biri olmaktan bıktığımı söylemiştim. Bana takılıp kaldın, dostum. Sonsuza kadar."

Kollarını ona doladı ve dudaklarını onunkilere mühürledi. "Sonsuzluğa hazırım Andrea," diye fısıldadı. "Sen hazır olduğunda hazırım."

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TIK TIK

